

بهاء‌الدین (ابهام زدایی)

بهاء‌الدین ممکن است اسم برای اشخاص ذیل باشد:

- **بهاء‌الدین اربلی**، علی بن عیسی اربلی، از علمای بزرگ قرن هفتم هجری قمری
- **بهاء‌الدین محمد عاملی**، محمد بن حسین بن عبد الصمد حارثی، معروف به شیخ بهایی از علمای بزرگ و مشهور شیعه
- **بهاء‌الدین لاهیجی**، مؤلف جلیل القدر «تفسیر شریف لاهیجی» بهاء‌الدین (یا قطب‌الدین) محمد بن شیخ علی لاهیجانی از اعلام اولخر قرن یازدهم هجری
- **بهاء‌الدین نیلی**، بهاء‌الدین نیلی، ابوالقاسم علی بن عبدالکریم، عالم امامی قرن هشتم
- **بهاء‌الدین املی**، املی، بهاء‌الدین حیدر بن علی بن حیدر علوی حسینی (۷۲۰- پس از ۷۸۲ق/۱۳۲۰-۱۳۸۰م)، عارف شیعی امامی
- **بهاء‌الدین املشی**، املشی، بهاء‌الدین، از علمای مبارز ایران در قرن چهاردهم هجری
- **بهاء‌الدین بلجن**، بهاء‌الدین بلجن (۷۹۰-۹۱۲ق/۱۳۸۸-۱۵۰۶م)، شاعر و از صوفیان طریقه چشتیه برهانپور
- **شیخ‌بهاء‌الدین زکریا ملتانی**، مشهور به بهاء‌الحق، عارف قرن ششم و هفتم، از مریدان شیخ شهاب‌الدین سهروردی و مروج طریقت سهروردیه در هند
- **بهاء‌الدین زهیر**، بهاء‌الدین زهیر، ابوالفضل زهیر بن محمد مهلبی (۵۸۱-۶۵۶ق/۱۱۸۵-۱۲۵۸م)، از شاعران معروف دوره ابوی
- **بهاء‌الدین سلطان‌ولد**، بهاء‌الدین سلطان‌ولد، عارف و شاعر قرن هفتم، فرزند جلال‌الدین محمد مولوی
- **بهاء‌الدین سمرقندی**، بهاء‌الدین سمرقندی، علی بن محمد بن اسماعیل مشهور به اسیبجایی، فقیه حنفی و شیخ الاسلام سمرقند
- **بهاء‌الدین متو**، بهاء‌الدین متو، متخلص به بهاء (۱۸۰-۱۲۴۸ق/۱۷۶۶-۱۸۳۲م)، شاعر، عارف و از خاندان علمای کشمیر
- **بهاء‌الدین محلاتی**، از علمای قرن چهاردهم هجری قمری
- **بهاء‌الدین محمود**، بهاء‌الدین محمود، عارف و واعظ قرن ششم و هفتم، پدر مولانا جلال‌الدین محمد بلخی
- **بهاء‌الدین بن حنا**، ملقب به صاحب بهاء‌الدین، وزیر دو تن از سلاطین ممالیک مصر
- **بهاء‌الدین محمد بن مؤید بخدای**، از منشین و مترسلان بنام سده ۶ق/۱۲م
- **بهاء‌الدین محمد جوینی**، فرمانروای اصفهان و بخشی از عراق عجم از ۶۶۳ تا ۶۷۸ق/۱۲۶۵-۱۲۷۹م
- **بهاء‌الدین نقشبند**، عارف نامدار و مؤسس سلسله نقشبندیه

رده‌های این صفحه: [ابهام‌زدایی](#)